

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. juli 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0593
Dok.: JEE41155

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 858 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. juni 2008.

Brian Mikkelsen
fg. justitsminister

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 858 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministrenes kommentarer udbedes til artikler i Berlingske Tidende 7/6-08: "Handling: Krav om mere end blot bortvisning" og "Vold i hjemmet: Få voldelige mænd bortvises fra hjemmet". Ministrene bedes herunder

- redegøre nærmere for den undersøgelse, som nævnes af velfærdsministeren i artiklerne, om afdækning af det reelle behov for behandling af voldelige, bortviste mænd, herunder hvornår en sådan undersøgelse kan forventes afsluttet,
- oplyse, om ministrene er enig i, at der er behov for en klar køreplan for, hvad der skal ske, når en mand bliver bortvist fra hjemmet, herunder hvad der skal ske bagefter, samt hvilke initiativer ministrene i givet fald vil tage på dette punkt, og
- oplyse, hvornår en ny evaluering af bortvisningsloven kan forventes.”

Svar:

1. I de artikler, som der henvises til i spørgsmålet, opfordres der bl.a. til, at der iværksættes initiativer med henblik på behandling af personer, som bortvises efter reglerne i bortvisningsloven.

Bortvisningsloven har til formål at sikre muligheden for, at politiet i visse tilfælde kan bortvise en voldelig eller truende person fra det fælles hjem i en periode med henblik på at hindre (yderligere) vold mv. mod andre medlemmer af husstanden.

Loven, der trådte i kraft den 1. juli 2004, blev evalueret af Justitsministeriets Forskningsenhed i 2006, som konkluderede, at der var store forskelle i politikredsenes praksis, idet nogle politikredse var bedre til at bruge bortvisningsloven end andre. Der henvises herved til Justitsministeriets brev af 22. december 2006, hvor Folketingets Retsudvalg blev orienteret om evalueringen af bortvisningsloven (Alm. del – bilag 234). Som det fremgår af dette brev, er det Justitsministeriets opfattelse, at bortvisningsloven er et godt redskab til at løse en række problemer i visse belastede samlivsforhold, og at evalueringen ikke giver anledning til at overveje ændringer af loven.

Med henblik på fortsat at følge udviklingen i lovens anvendelse, forløbet af bortvisningssagerne samt politiets og socialforvaltningernes rolle og tiltag i forbindelse med en bortvisningssag vil Justitsministeriets Forsk-

ningsenhed foretage en ny evaluering af loven, som vil foreligge inden udgangen af 2009.

2. Om indsatsen i sager, der fører til bortvisning efter den nævnte lov, bemærkes i øvrigt følgende:

Der kan for det første blive tale om en opfølgende social indsats i kommunerne, herunder i form af behandlingstilbud. Herom henvises til Velfærdsministeriets besvarelse af spørgsmålet, herunder med hensyn til en ”køreplan” i sager, hvor mænd bliver bortvist fra hjemmet efter reglerne i bortvisningsloven.

For det andet kan en indsats i form af bl.a. behandling af voldsmanden komme på tale som led i en efterfølgende strafferetlig håndtering af den enkelte sag.

I de fleste danske fængsler tilbydes der således behandling i såkaldt ”anger management” til personer, som har vanskeligt ved at kontrollere egen aggressivitet. Kriminalforsorgen følger løbende behovet for at udbygge tilbudene om behandling, og man er for tiden i færd med at iværksætte et særligt forsøgsprojekt med behandlingstilbud til familievoldsdømte. Målgruppen for dette projekt er både personer, som har fået en ubetinget frihedsstraf, og personer, som har fået en betinget dom.

I den forbindelse bemærkes det, at mænd, som begår vold over for deres nærmeste, i de fleste tilfælde efter retspraksis vil blive idømt en ubetinget fængselsstraf. Der gælder i dag ikke nogen almindelig ordning om i stedet for en ubetinget dom at idømme en betinget dom med vilkår om behandling.

Regeringen har om spørgsmålet om eventuelt at indføre en sådan ordning bl.a. givet udtryk for, at det er vigtigt at være opmærksom på, at det forhold, at en person gennemfører et behandlingsforløb, ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at behandlingen har en effekt. Der er således en risiko for, at personer, der får behandling som alternativ til straf, ikke reelt er motiverede for at forandre deres adfærd, men derimod primært er motiverede af ønsket om at undgå straf.

Det kan i den forbindelse nævnes, at Justitsministeriets Forskningsenhed har udarbejdet en rapport om eksisterende behandlingsprogrammer for voldelige mandlige partnere, som den 28. november 2007 blev sendt til

Folketingets Retsudvalg til orientering. I rapporten konkluderes det, at forskningen ikke giver nogen stærk indikation på, at bestemte former for behandlingsprogrammer i betydelig grad vil reducere risikoen for, at voldelige mænd på ny begår vold mod deres partnere. Selv om mange undersøgelser ikke har kunnet påvise en statistisk holdbar effekt, tyder nogle analyser dog på, at der er en rimelig sandsynlighed for, at behandlingsprogrammer kan have i hvert fald en lille, positiv effekt. Det bør ifølge rapporten derfor ikke afvises, at det er muligt at forebygge tilbagefald til ny kriminalitet gennem særlige behandlingsprogrammer for voldelige mandlige partnere.

I lyset af det anførte bør man efter regeringens opfattelse være varsom med at lægge alt for stor vægt på værdien af behandlingsprogrammer, når det overvejes, om en frihedsstraf, der ellers ville være ubetinget, i stedet bør være betinget med vilkår om behandling. Det gælder ikke mindst af hensyn til ofrene for den familierelaterede vold.

Det kan i tilknytning hertil nævnes, at Justitsministeriet i september 2007 anmodede Rigsadvokaten om en nærmere vurdering af straffniveauet i sager om vold i familierelationer i forhold til sager om vold i andre relationer. Rigsadvokaten skal således på grundlag af en gennemgang af retspraksis vurdere, om en eventuel forskel i det generelle straffniveau alene skyldes, at der i sager om vold i familieforhold oftere foreligger omstændigheder, som efter straffelovens almindelige strafudmålingsregler normalt skal tale for en mildere straf, eller om der kan være behov for nye initiativer for at sikre en ensartet vurdering af voldssager.

Rigsadvokatens redegørelse forventes at foreligge kort tid efter sommerferien 2008.

Justitsministeriet finder det under alle omstændigheder rigtigst at afvente Rigsadvokatens undersøgelse, før det nærmere overvejes, om der kan være grundlag for yderligere initiativer på det omhandlede område, herunder med hensyn til muligheden for betingede domme med vilkår om behandling i sager om vold i familien.